

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCLXXI. De Divite Epulone, & Lazaro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

an juſtè, an injuſtè agat, modò providè agat; hanc autem Prudentiam, ſimul cum Juſtitia jungendam docuit Chriſtus imitandam eſſe à Filijs Lucis, qui propter ſuam avaritiam & immiſericordiam reprehendebat; ut nimirum, non quidem poſt redditam rationem Villicationis (quia tunc nimis ſerò id fieret ſed dum tempus eſt, de Mammona iniquitatis, id eſt de bonis ſuis, vel iniquè acquiſitis, vel ad iniquitates & peccata ſervientibus, Eleemoſynas Pauperibus elargirentur: ut intuitu earum DEVS conferret Auxilia Efficacia Pœnitentiæ Juſtificantis. Sic enim ad hæc obtinenda pauperes illi, quorum miſeria ſublevatur, adiumento ſunt; & ideo ipſi quodammodo dicuntur, ſuos Benefactores recipere ad Æterna Tabernacula. Si autem Eleemoſyna, aut aliud opus Miſericordiæ corporalis, ſive corpori Proximi præſtitum, tam utile & efficax eſt ad impetranda Mediæ Juſtificationis; quantò magis erunt opera Miſericordiæ Spiritualis, Vivis vel Defunctis præſtitæ? Et Villico iniquitatis profuit iniuſta debitorum Domini ſui remiſſio; quantò magis proderit, ſi remittamus debitoribus noſtris, ad hoc, ut & ipſe DEVS dimittat nobis debita noſtra?

MEDITATIO CCCLXXI.

De Divite Epulone, & Lazaro.

LUC. 16. v. 19.

PUNCTUM I. *Homo quidam erat Dives, qui induebatur Purpurâ & Byſſo, & epulabatur quotidie ſplendide. Erat quidam Mendiculus, nomine Lazarus, qui jacebat*

ianuam ejus, ulceribus plenus, cupiens saturari de micis, quæ cadebant de mensa Divitis, & nemo illi dabat: sed & canes veniebant, & lingeabant ulcera eius. Factum est autem, ut moreretur Mendicus, & portaretur ab Angelis in Sinum Abrahamæ (id est, ad Limbum Patrum) Mortuus est autem & Dives, & sepultus est in Inferno. Luc. 16. v. 19. In hac Historia, modo Parabolico & Allegorico à Christo recensitâ, ut avaros Judæos ad Misericordiam iterum, sicut in præcedenti Parabola, pelliceret, considera miserum statum eorum, qui in hac vita voluptatibus, & prosperitatibus fruuntur; & felicem eorum, qui Paupertate, Doloribus, & Contemptu premuntur. Illorum enim gaudia sunt momentanea, & supplicia æterna; istorum verò adversa sunt similiter momentanea, & Gaudia Æterna. Hanc mutationem Mors velocissima, & ideo infelicissima; vel Felicissima adducit. Vide ergo, ut prudenter eligas.

PUNCT. II. Elevans autem oculos suos, cum esset in tormentis, vidit (oculis mentis) Abraham à longè, & Lazarum in Sinu ejus. v. 23. Nimis serò oculi elevantur in tormentis; hinc potiùs oculi jam nunc avertendi sunt à vanitate & voluptate hujus Mundi, & elevandi in Cælum ad Cælestia Gaudia procuranda, ne veniamus ad tormenta. Considera etiam, quantum hoc sit futurum tormentum Damnatorum, videre & scire, tam multos Cælestibus Gaudijs perfrui, se autem ab illis elongatos, & in tormentis positos ob voluptatem jam præteritâ, & brevissimo tempore perceptâ, vel ob adversitatem aut molestiam brevissimam recusatâ, gravissima quæq; pati. Atque hoc tormentum, quod pæna Damni vocatur, longè gravius est, quàm omnis pæna Sensûs; videre scilicet magnitudinem &

æternitatem Doni amissi, facilitatem & efficaciam neglectorum Mediorum illud obtinendi, vilitatem & brevitatem boni, per peccatum mortale quæsit.

PUNCT. III. *Et ipse clamans (id est, vehementissimè desiderans) dixit: Pater Abraham, miserere mei, mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma.*
 24. Hæc, quia nec Anima Lazari, nec Anima Epulonis corporibus suis erant unitæ, Parabolicè & Allegoricè dicta sunt: iisque significatur, Animam Epulonis vehementissimè desiderâsse quodvis levissimum doloris sui lenimen, & levamentum, quod sperabat miseratione Lazari sibi præstandum; erga quem tamen ille fuerat paulò antè tam immisericors, quamvis & ipse esset Filius Abrahæ, atque ad eodè Progenitore, à quo Dives Epulo, descenderet. Post Resuscitationem corporum autem, de vero ardore linguæ ac sitis prædicta verba intelligi possunt. Considera itaque gravissimam pœnam Sensûs, quæ prius in sola Anima, deinde etiam in corpore post Resurrectionem Mortuorum sustinenda erit: & quomodo vel maximè pœnæ conformentur peccatis, ut, per quæ quis peccavit, per eadem puniatur. Quia nempe Dives quotidie epulabatur splendidè, oblectans linguam, & immisericors erat erga Lazarum; ideo torquetur maximè in lingua; & cui micæ etiam de Men-

sa sua cadentes negabat, ab hoc jam nec guttam aquæ impetrat.

